

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinară împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, declarate de avocații Violeta Gașițoi, Inga Scurtu și Olga Lozovanu, în numele inculpatului

***Majar Vladislav Valeri**, născut la
25 august 1985 în s. Maximeni, r-nul Cimișlia, locuitor al
mun. Chișinău, com. Dobrogea, str. Ion Creangă 1/1, ap.
8, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

***Termenul de examinare a cauzei**
în instanța de fond: 24 noiembrie 2010 – 07 septembrie 2012,
în instanța de apel: 04 octombrie 2012 – 17 decembrie 2013,
în instanța de recurs: 11 martie – 04 iunie 2014;
în instanța de apel: 14 iulie 2014 – 09 aprilie 2015,
în instanța de recurs: 02 iulie – 07 octombrie 2015;*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 07 septembrie 2012, Major Vladislav a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, întrucât fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Procesul penal în privința lui Major Vladislav pe art. 27, 190 alin. (5) a fost încetat, cu atragerea lui la răspundere contravențională în baza art. 106 Cod contravențional și încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Major Vladislav a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că Majar Vladislav este învinuit că în luna mai 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al societății comerciale „HORUS” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, a întocmit un contract fals nr. 08/05 datat cu 28.05.2009, și anume ștampila rotundă a SC „HORUS” SA fiind aplicată cu ajutorul tehnicii de multiplicare, precum și a efectuat personal semnătura din numele directorului SA „HORUS” - Balan V. Ulterior, știind cu certitudine că contractul indicat este fals, l-a deținut o perioadă nedeterminată de timp, după care l-a folosit în scopul dobândirii ilicite a automobilului „Toyota Avensis”, n.î. C MY 364, a.p. 2006, în valoare de 11.000 euro, de la Albouz Basel.

Faptele sunt încadrate în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, ca deținerea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi.

Instanța a reținut că în cadrul probatoriului s-a constatat incontestabil, că contractul nr. 08/05 de investiție în construcția complexului locativ este falsificat, și că acesta a fost falsificat de către inculpat, care a recunoscut acest fapt.

În același timp, nu și-a găsit confirmare faptul că acest contract a fost deținut și folosit de către inculpat, acordându-i acestuia careva drepturi, nici faptul că acesta este document oficial, ori instanței de judecată nu i-au fost prezentate careva probe că acest „document privat” a fost înregistrat de careva organ sau persoană oficială, convertindu-l în așa mod în „document oficial”.

Majar Vladislav mai este învinuit că pe parcursul lunii mai 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al societății comerciale „HORUS” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, a întocmit cu Albouz Basel contractul nr. 08/05 fals, în baza căruia a încercat să dobândească ilegal de la investitor automobilul „Toyota Avensis”, n.î. C MY 364, a.p. 2006, în valoare de 11.000 euro (la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia 68.185,6 lei), ceea ce constituie proporții mari, însă din cauze independente de voința acestuia, intențiile sale criminale nu au fost duse până la capăt.

Aceste fapte au fost încadrate în baza art. 27, 190 alin.(5) Cod penal, ca tentativă de escrocherie, adică tentativă de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că acțiunile inculpatului n-au fost îndreptate la dobândirea automobilului părții vătămate Albouz Basel, prețul căruia nici n-a fost stabilit de către organul de urmărire penală, că prin acțiunile sale primul i-a cauzat ultimului daune materiale (venit ratat) prin înșelăciune, asupra restituirii cărora a insistat acesta din urmă la adresarea către organele de poliție, astfel că acest capăt de învinuire nu și-a găsit confirmare în cadrul probatoriului.

Totodată, inculpatul a comis contravenția continuă prevăzută de art. 106 Cod contravențional - cauzarea de daune materiale prin înșelăciune, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere și nu întrunește elementele unei infracțiuni.

Procesul contravențional pe art. 106 Cod contravențional, urmând a fi încetat din motivul expirării prescripției răspunderii contravenționale.

Majar Vladislav mai este învinuit că la sfârșitul lunii iunie 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al SC „HORUS”, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, aflându-se pe adresa bd. Traian, 1/1, mun. Chișinău, a dobândit ilegal de la investitorul Sochircă Sergiu, în calitate de avans, suma de 1500 euro (ce la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia 23.462,7 lei), pentru îndeplinirea lucrărilor de construcție a complexului locativ nominalizat, bani pe care i-a însușit, cauzându-i un prejudiciu material în valoare de 23.462,7 lei.

Tot el, mai este învinuit că la începutul lunii iunie 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al SC „HORUS” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, a dobândit ilegal de la investitorul Gamurari Anatolie, în calitate de avans, suma de 2000 euro (ce la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia 31.470 lei), pentru îndeplinirea lucrărilor de construcție a complexului locativ indicat, bani pe care i-a însușit, cauzându-i un prejudiciu considerabil, în valoare de 31.470 lei.

Aceste fapte au fost încadrate în baza art. 190 alin.(4) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită al bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții mari.

Instanța a indicat că învinuirea adusă inculpatului se raportează la un litigiu, care decurge din obligațiunile contractuale civile și deci, urma a fi soluționat conform prevederilor legislației civile.

Existența relațiilor civile contractuale dintre inculpat, pe de o parte, și partea vătămată Gamurari Anatoli, precum și martorul Sochircă Sergiu, pe de altă parte, ce reiese și din conținutul recipiselor.

Prin urmare, având în vedere că de către organul de urmărire penală n-a fost constatată comiterea de către inculpat a careva fapte ilegale prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, instanța de judecată a concluzionat că pe acest capăt de învinuire el urmează a fi achitat, întrucât nu s-a constat existența faptei infracțiunii.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 361 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu răspundere

materială pe un termen de 5 ani, și în baza art. 190 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții cu răspundere materială pe un termen de 5 ani

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organizații comerciale și funcții cu răspundere materială pe un termen de 5 ani.

Apelantul a indicat că documentele particulare, trebuie considerate documente oficiale atunci când asemenea documente sunt adoptate oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei. Astfel, contractul fals nr. 08/05 din 28.05.2009, a fost întocmit de către inculpat, care era reprezentantul oficial al uneia din părți - SA „HORUS”, pe care a fost imprimată ștampila persoanei juridice (la fel falsificată), iar ulterior chiar a dat naștere la drepturi și obligații civile față de partea vătămată Albouz Basel, care s-a obligat să transmită prima tranșă investițională în construcția apartamentului nr. 22, de la etajul 5, blocul 2, scara 2, în casa nr. 82/8 din str. Albișoara, mun. Chișinău - bani în sumă de 11.500 euro, obligație pe care și o executase prin transmiterea inculpatului a automobilului „Toyota Avensis”, n.î. C MY 364, a.p. 2006.

La fel nejustificată este și motivarea instanței precum că neînregistrarea documentului privat (contractul fals nr. 08/05 din 28.05.2009) de careva organ sau persoană oficială, acesta nu obține calitatea de document oficial, deoarece inculpatul a prezentat părții vătămate Albouz Basel acest contract ca fiind unul oficial, fiind întocmit pe o imprimată tipizată, cu aplicarea pe el a ștampilei persoanei juridice SA „HORUS” pe care o reprezenta oficial.

Argumentarea instanței că prin probele prezentate nu s-a dovedit latura obiectivă a infracțiunii și anume faptul deținerii și folosirii documentului oficial fals nu are suport faptic, deoarece însăși instanța a considerat dovedit faptul falsificării de către inculpat a contractului nr. 08/05 din 28.05.2009, și respectiv deținerii acestui contract din momentul confecționării și până la transmiterea acestuia părții vătămate Albouz Basel, iar l-a folosit la primirea în folosință a automobilului „Toyota Avensis”, n.î. C MY 364, fapt care la fel nu poate fi contestat deoarece a fost confirmat în ședința de judecată de către partea vătămată și însăși inculpat.

În fapta incriminată, inculpatul a obținut bunul spre care erau îndreptate acțiunile sale - automobilul „Toyota Avensis”, n.î. CMY 364, însă nu l-a putut însuși deoarece acesta a fost ridicat de către partea vătămată de la persoanele terțe unde bunul era lăsat ca gaj pentru o careva datorie a inculpatului.

Inculpatul, pentru a-l determina pe Albouz Basel să-i transmită bunul, l-a convins să investească în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara 82/8, mun. Chișinău, întocmind în acest sens contractul nr. 08/05 fals, în baza căruia a încercat să dobândească ilegal de la investitor automobilul „Toyota Avensis”, n.î. C MY 364, în valoare de 11.500 euro.

Astfel, intențiile criminale ale inculpatului se confirmă prin confecționarea de către acesta a contractului de investiție în construcția complexului locativ, fals și includerea în pct. 6 al contractului a clauzei prin care partea vătămată Albouz Basel se obligă să achite prima tranșă investițională pentru construcția apartamentului - în sumă de 11.500 euro, ceea ce reprezenta valoarea automobilului.

Ce ține de episodul pe art. 190 alin. (4) Cod penal, la determinarea părților vătămate pentru transmiterea avansului, inculpatul i-a înșelat și le-a relatat date false precum că este directorul SA „HORUS”, și are puterea de a decide posibilitatea păstrării unui apartament contra unui avans. Mai mult, dacă să presupunem că inculpatul a acționat cinstit, acesta a avut posibilitatea reală de a încasa banii primiți ca avans în casa întreprinderii pe care o reprezenta. Acest fapt nu l-a făcut, însușind banii primiți de la părțile vătămate, iar imediat după aceasta s-a eschivat de la părțile vătămate, precum și a abandonat locul de muncă fără respectarea procedurii de concediere, fapt ce demonstrează criminalitatea acțiunilor sale.

Inculpatul a restituit părților vătămate banii primiți deja când cauza penală de învinuire a lui se afla pe rol în instanța de judecată, și acest fapt reprezintă doar încercarea inculpatului de a-și ușura situația.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Majar Vladislav a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4), 79 Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de gestionare a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că concluzia instanței de fond privind achitarea inculpatului pe art. 361 alin. (1) Cod penal este una corectă, bazată pe ansamblul de probe administrate de acuzare și cercetate de instanța de fond sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar argumentele acuzării în acest sens neavând suport juridic.

Cât privește capătul de acuzare a inculpatului pe art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, instanța de fond corect a conchis că Majar Vladislav a comis contravenția continuă prevăzută de art. 106 Cod contravențional.

Instanța de apel a constatat că la începutul lunii iunie 2009, Majar Vladislav, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al SC „HORUS” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, a dobândit ilegal de la investitorul Gamurari Anatolie, în calitate de avans, suma de 2000 euro (ce la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia 31.470 lei), pentru îndeplinirea lucrărilor de

construcție a complexului locativ indicat, bani pe care i-a însușit, cauzându-i un prejudiciu considerabil, în valoare de 31.470 lei.

Tot el, la sfârșitul lunii iunie 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al SC „HORUS”, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, aflându-se pe adresa bd. Traian, 1/1, mun. Chișinău, a dobândit ilegal de la investitorul Sochircă Sergiu, în calitate de avans, suma de 1500 euro (ce la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia 23.462,7 lei), pentru îndeplinirea lucrărilor de construcție a complexului locativ nominalizat, bani pe care i-a însușit, cauzându-i o daună în valoare de 23.462,7 lei.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, ca escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, care este una gravă, de personalitatea inculpatului, că anterior nu a fost condamnat, a recuperat paguba pricinuită părții vătămate, la locul de trai se caracterizează pozitiv, dispunând aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 190 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de fond neîntemeiat l-a achitat pe inculpat pe art. 361 alin. (1) Cod penal.

Contractul fals nr. 08/05 din 28.05.2009 a fost întocmit de către inculpat, care era reprezentantul oficial al unuia din părți și anume SA „HORUS”, pe care a fost imprimată ștampila persoanei juridice (la fel falsificată), iar ulterior a dat naștere la drepturi și obligații civile față de partea vătămată Albouz Basel.

Pe episodul în baza art. 27.190 alin. (5) Cod penal, este incorectă interpretarea instanței de judecată referitor la cauzarea părții vătămate Albouz Basel a prejudiciului în mărime de 3000 euro, ca venit ratat.

Intențiile criminale ale inculpatului se confirmă prin confecționarea de către acesta a contractului de investiție în construcția complexului locativ, fals și includerea în pct. 6 al contractului a clauzei prin care partea vătămată Albouz Basel se obligă să achite prima tranșă investițională pentru construcția apartamentului - în sumă de 11.500 euro, ceea ce reprezenta valoarea automobilului.

Circumstanțele date demonstrează că în acțiunile inculpatului este componentă de infracțiune prevăzută de art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, și anume tentativa de însușire de la partea vătămată Albouz Basel a automobilul „Toyota Avensis”, pe care el l-a primit în folosință cu condiția transmiterii și dreptului de proprietate după înregistrarea contractului nr. 08/05 din 28.05.2009 la OCT.

Ulterior, însă, intenția inculpatului nu a fost dusă până la capăt din cauze independente de voința sa, deoarece, faptul falsificării contractului de investiție a fost depistat de către partea vătămată, care și-a ridicat automobilul de la persoana terță la care acesta se afla.

Totodată, instanța de apel condamnându-l pe inculpat pe art. 190 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal nu a stabilit careva circumstanțe excepționale care ar fi plauzibile în acest caz.

Mai mult, s-a stabilit cu certitudine că pe parcursul perioadei restrânse de activitate a inculpatului la SA „HORUS”, acesta și-a transformat activitatea într-o îndeletnicire infracțională.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2014, recursul a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului invocat de către procuror precum că sunt circumstanțe ce demonstrează că în acțiunile inculpatului componenta de infracțiune prevăzută la art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, și anume tentativa de însușire de la partea vătămată Albouz Basel a automobilului „Toyota Avensis”, pe care el l-a primit în folosință cu condiția transmiterii și dreptului de proprietate după înregistrarea contractului nr. 08/05 din 28.05.2009 la organul cadastral teritorial. Ulterior, însă, intenția inculpatului nu a fost dusă până la capăt din cauze independente de voința sa, deoarece, faptul falsificării contractului de investiție a fost depistat de către partea vătămată, care și-a ridicat automobilul de la persoana terță la care acesta se afla.

În partea motivatorie a aplicării prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpatului, la stabilirea vinovăției pe art. 190 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a reținut asemenea circumstanțe precum: gravitatea infracțiunii comise, lipsa antecedentelor penale, caracterizarea pozitivă la locul de trai, recuperarea pagubei cauzate, lipsa circumstanțelor agravante și atenuante.

Circumstanțele reținute de instanța de apel sunt împrejurări obișnuite, deloc ieșite din comun, care predomină și caracterizează o persoană, iar asemenea circumstanțe urmau a fi reținute drept circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei. Or, prin aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de lege, se ignoră natura și ambianța comiterii infracțiunii incriminate inculpatului, dat fiind faptul că acesta, pe parcursul activității sale în calitate de manager al „HORUS” SA, a transformat activitatea sa într-o îndeletnicire infracțională.

Deși instanța de apel a depistat tactica isteată a inculpatului, în vederea înlăturării cu bună-credință a prejudiciului cauzat părților vătămate abia după conștientizarea tragerii lui la răspundere penală, totuși, această circumstanță – recuperarea pagubei cauzate, a fost reținută în calitate de circumstanță excepțională.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Majar Vladislav pe art. 361 alin. (1) Cod penal a fost încetat, din motivul expirării termenului de prescripție tragerii la răspundere penală, cu liberarea de răspundere penală conform art. 60 Cod penal.

Majar Vladislav a fost condamnat în baza art. 27, 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 4 ani, și în baza art. 190 alin. (4) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, deducându-se durata arestului preventiv de la 27 martie 2010 până la 06 iulie 2010 și de la 27 octombrie 2011 până la 24 februarie 2012.

Instanța de apel a constatat că Majar Vladislav, prin acțiunile sale intenționate a comis fapte exprimate prin deținerea și folosirea documentului oficial fals care acordă drepturi, infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Majar Vladislav în luna mai 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al societății comerciale „HORUS” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, a întocmit un contract fals nr. 08/05 datat cu 28.05.2009, a aplicat o ștampilă rotundă a SC „HORUS” SA cu ajutorul tehnicii de multiplicare, precum și a efectuat personal semnătura din numele directorului SA „HORUS” - Balan V., ulterior știind cu certitudine că contractul indicat este fals, l-a deținut o perioadă nedeterminată de timp, după care, l-a folosit în scopul dobândirii ilicite a automobilului „Toyota Avensis”, n.î. C MY 364, a.p. 2006, în valoare de 11.000 euro de la Albouz Basel.

Tot el, prin acțiunile sale intenționate a comis tentativă de escrocherie, adică dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 27, 190 alin.(5) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Majar Vladislav pe parcursul lunii mai 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al societății comerciale „HORUS” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, a întocmit cu Albouz Basel contractul nr. 08/05 fals, în baza căruia a încercat să dobândească ilegal de la investitor automobilul de model „Toyota Avensis”, n.î. C MY 364, a.p. 2006, în valoare de 11.000 euro (la

momentul comiterii infracțiunii constituia, conform cursului oficial stabilit de BNM - 168 185,6 lei), ceea ce constituie proporții mari, a primit automobilul, nu a investit careva sume din contul bunului primit pentru realizarea condițiilor contractuale, a folosit automobilul în scopuri personale pe care ulterior la pus în gaj contra unor datorii față de terțe persoane, care a fost revendicat de proprietar de la terțe persoane în momentul în care devenise clar că a fost înșelat, deci Majar V. nu și-a dus până la capăt intențiile criminale din cauze independente de voința sa.

Tot el, prin acțiunile sale intenționate a comis escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții mari în sumă totală de 54.932 lei și 70 bani, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

Majar Vladislav, la sfârșitul lunii iunie 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al SC „HORUS”, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, aflându-se pe adresa bd. Traian, 1/1, mun. Chișinău, a dobândit ilegal de la investitorul Sochircă Sergiu, în calitate de avans, suma de 1500 euro (ce la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia 23.462,7 lei), pentru îndeplinirea lucrărilor de construcție a complexului locativ nominalizat, bani pe care i-a însușit, cauzându-i un prejudiciu material în valoare de 23.462,7 lei.

Majar Vladislav la începutul lunii iunie 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al SC „HORUS” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, a dobândit ilegal de la investitorul Gamurari Anatolie, în calitate de avans, suma de 2000 euro (e la momentul comiterii infracțiunii, conform cursului oficial stabilit de BNM, constituia 31.470 lei), pentru îndeplinirea lucrărilor de construcție a complexului locativ indicat, bani pe care i-a însușit, cauzându-i o daună considerabilă, în valoare de 31.470 lei.

Instanța a indicat că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că recunoaște faptul falsificării contractului nr. 08/05 din 28.05.2009, dar nu este de acord cu scopul incriminat de către organul de urmărire penală.

Totodată, vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal se demonstrează prin următoarele probe:

declarațiile martorului Gadjamova Elmira, că în perioada 09 aprilie 2009 - 07 mai 2009 a fost angajat în calitate de manager pe vânzări la ÎM „Eurorealcon” SRL, unde ea era administrator. La angajarea în funcție i-a făcut cunoștință inculpatului cu ordinul de angajare. Tot atunci ultimul a semnat contractul individual de muncă, precum și fișa de post. În obligațiile managerului este de a găsi clientul, de a perfecta contractul, coordonându-l cu ea și juristul, iar după ce se semnează de client în biroul managerului, contractul se prezintă secretarei

directorului general, care-l prezintă ultimului pentru semnare, după ce se înregistrează atribuindu-i număr și dată, iar ea aplică ștampila SA „HORUS” pe acest contract. Semnarea contractelor are loc în conformitate cu Regulamentul elaborat la SA „HORUS”. Bani pentru achitarea apartamentului se transmit la casa centrală a SA „HORUS” cu eliberarea dispoziției de încasare și a facturii fiscale, managerului pe vânzări, fiindu-i interzisă primirea a careva sume în contul vinderii parlamentului;

contractul nr. 08/05 de investiție în complexul locativ din 28.05.2009, din care se vede că Major V. a încheiat contract din numele SA „HORUS” cu Basel A.;

raportul de expertiză, nr. 137 din 21.09.2009, potrivit căruia impresiunile ștampilei rotunde a SA „HORUS” în contractul prezentat nr. 08/05 din 28.05.2009, sunt efectuate cu ajutorul tehnicii de multiplicare (imprimantă cu jet color);

raportul de expertiză nr. 147 din 08.10.2009, potrivit cărui semnătura din rubrica „Executantul”, în contractul prezentat nr. 08/05 din 28.05.2009, sunt efectuate, probabil de către Major Vladislav.

Deși contractul cu nr. 08/05 din 28.05.2009 nu a fost înregistrat la anumite organe după cum menționează instanța de fond, acest act are caracter juridic oficial prin prisma prevederilor art. 210, 321, 680, 946 Cod civil, ori perfectarea lui în formă scrisă impusă de lege în modul acceptat de părți în formă scrisă, impune anumite obligațiuni și transmite anumite drepturi, astfel fiind anume un document și după natura sa indiscutabil cu calitate de document oficial, ori putea fi opozabil atât în relațiile dintre părțile contractuale cât și față de terți.

Astfel, conform DEX-ului cuvântului „oficial” are și sens de „act care se conformă legilor”, „act care respectă formalitățile”, altfel spus deși în Codul penal al R. Moldova nu este explicația termenului „document oficial” trebuie de înțeles că contractul încheiat cu respectarea prevederilor art. 210, 321 Cod Civil are calitate de document oficial.

Pe acest epizod instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, ca deținerea și folosirea documentului oficial fals contract de investiții cu nr. 08/05 din 28.05.2009 care acordă anumite drepturi încheiat din numele SA „HORUS” cu beneficiarul Basel A. în vederea investițiilor în imobilul de la adresa mun. Chișinău, str. Albișoara 82/8.

Totodată, având în vedere că de la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal au trecut mai mult de 2 ani, instanța a conchis ca procesul penal să fie încetat în legătură cu expirarea termenelor de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal.

Pe capătul de acuzare în baza art. 27, 190 alin.(5) Cod penal, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate după cum urmează:

declarațiile părții vătămate Albouz Basel, că când a făcut cunoștință cu inculpatul, ultimul s-a prezentat ca director al SA „HORUS”. Inculpatul i-a propus ca în contul procurării unui apartament de la SA „HORUS”, în calitate de prima rată să fie costul automobilului de model „Toyota Avensis”, apreciat de către el la suma de 11.000 euro și acceptată de către primul. Peste o perioadă de timp a fost invitat de către inculpat la sediul SA „HORUS”, unde acesta i-a dat un contract

semnat și ștampilat, convingându-se că acest contract este veritabil. Inculpatul l-a convins să înmatriculeze automobilul după el, dar n-a făcut acest lucru, întrucât avocata lui i-a spus să înmatriculeze automobilul pe numele acestuia, după ce contractul pe apartament va fi înregistrat la OCT Chișinău. La sediul SA „HORUS”, doamna menționată i-a spus, că contractul este fals. Acest lucru i l-a spus și directorul SA „HORUS”, Balan Valentin, motivând că nu-i aparține nici semnătura, nici ștampila. După aceasta, la sfârșitul lunii august 2009, împreună cu inculpatul și cu un prieten Sochircă Sergiu au plecat în or. Nisporeni. Acolo a luat automobilul și a venit în mun. Chișinău;

contractul nr. 08/05 de investiție în complexul locativ din 28.05.2009, încheiat dintre Basel A. și Major V. din numele SA „HORUS”, semnat din numele Balan V. de către Major V., din care se vede că investitorul se obligă a contribui cu 6200 euro la construcția complexului locativ din str. Albișoara 82/8, cu prima tranșă de 11.500 euro la momentul semnării contractului;

raportul de expertiză nr. 137 din 21.09.2009, potrivit căruia impresiunile ștampilei rotunde a SA „HORUS”, în contractul prezentat nr. 08/05 din 28.05.2009, sunt efectuate cu ajutorul tehnicii de multiplicare (imprimantă cu jet color);

raportul de expertiză nr. 147 din 08.10.2009, potrivit căruia semnătura din rubrica „Executantul”, în contractul prezentat nr. 08/05 din 28.05.2009, sunt efectuate, probabil de către Major Vladislav;

proces-verbal de confruntare între partea vătămată Albouz Basel și inculpat din 14.04.2010.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal este dovedită prin următoarele probe administrate:

declarațiile părții vătămate Gamurari Anatolie, că în scopul bronării apartamentului a transmis 1000 euro la 05.06.2009 și 1000 euro la 10.06.2009, pentru ce inculpatul i-a eliberat recipise. Suma de 2000 euro a fost restituită de către inculpat când cauza era deja pe rol în instanța de fond;

declarațiile martorului Sochircă Sergiu, că pentru bronarea apartamentului, la propunerea inculpatului, i-a transmis contra recipise suma de 1500 euro în două tranșe - mai întâi 1000 euro, apoi încă 500 euro;

declarațiile martorului Gadjamova Elmira, că nu a primit careva sume bănești de la inculpat și nici nu trebuia să primească. Inculpatul n-a rugat-o să negocieze cu directorul general al SA „HORUS” condițiile contractuale cu Sochircă Sergiu, Gamurari Anatolie și alții;

recipisele eliberate de inculpat părții vătămate Gamurari A. la 05.06.2009 și 10.06.2009 pentru suma de 2000 euro;

recipisele eliberate de inculpat lui Sochircă S. la 25.05.2009 și la 01.06.2009 pentru suma de 1500 euro;

recipisă întocmită de către partea vătămată Gamurari A. la 16.02.2012 pentru primirea de la inculpat a sumei de 2000 euro.

Prin acțiunile sale intenționate inculpatul a urmărit un singur scop, de a dobândi bunurile altor persoane prin înșelăciune, el profitând de posibilitatea de a

deține modele de contracte de la SA „HORUS” la care de fapt nici nu avea intenția de a lucra, la scurt timp abandonând serviciul la societatea dată, înțelegând perfect că poate utiliza în interes meschin procedurile de perfectarea a actelor ce țin de investiții în construcții de locuințe, fără înregistrarea notarială și trecerea bunurilor prin registrul cadastral și respectiv perceperea de sume bănești fără a elibera bonuri de încasare, fără a introduce banii în contul societății pentru a fi îndreptați în realizarea construcțiilor, astfel abuzând de buna credință a părților vătămate, s-a pricopsit cu anumite sume de bani în mod ilicit. Faptul recuperării de către Basel A. în luna august 2009 a automobilului „Toyota Avensis” de la terțe persoane. Respectiv, returnarea banilor către Gamurari A. și Sochircă S. în perioada anului 2012 nu demonstrează lipsa de vinovăție inculpatului, ba din contra demonstrează intențiile sale criminale și doar mușamalizarea acțiunilor sale doar după ce a fost intentat dosar penal utilizând posibilitatea de a fugi de pedeapsa meritată.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că în mare parte prejudiciul a fost recuperat, inculpatul anterior nu a fost judecat, concluzionând că reeducarea inculpatului poate avea loc numai prin aplicarea pedepsei cu închisoare.

8. Avocata Violeta Gașițoi a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe toate capetele de învinuire.

Recurenta a invocat că în instanța de apel s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO, adică dreptul la examinarea probelor acuzării și apărării.

Instanța incorect a indicat în decizie poziția apărării și a inculpatului.

Inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că refuză de toate declarațiile făcute anterior, de asemenea el a declarat că nu a falsificat nici un contract.

Decizia instanței de apel este nemotivată și arbitrară.

Instanța a pus la baza condamnării probele cu martori care nici nu au fost cercetate în instanța de apel.

Procedura penală desfășurată în instanța de apel a fost una arbitrară, adică fără examinarea directă a probelor. Instanța nu a cercetat nici o probă a acuzării sau apărării.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

8.1. Avocata Inga Scurtu la fel a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a indicat că instanța nu a adus motive suficiente pentru condamnarea inculpatului în baza art. 190 alin. (4) și art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, nu au respectat cerințele cu privire la echitate, după cum o cere art. 6 al Convenției. Inculpatul nu s-a bucurat de un proces echitabil. Nu au fost alte probe care ar putea pune la îndoială decât declarațiile făcute la ancheta preliminară de către inculpat, cu încălcarea gravă a drepturilor acestora la un proces contradictoriu, iar în judecată după cum rezultă din hotărârea atacată, a fost doar o

reproducere a procesului anchetei preliminare și atât, dar nu o judecare justa a cauzei.

Instanța de fond a motivat just acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală și achitarea inculpatului. Potrivit art. 394 Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, decât probele administrate și verificate prin procedee probatorii prevăzute de cod, cu respectarea drepturilor inculpatului protejate de art. 6 CEDO, care a avut loc în cadrul judecării cauzei instanței de apel care nu a ținut cont la pronunțarea deciziei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

8.2. La 04 august 2015, a declarat recurs ordinar și avocata Olga Lozovanu, în numele inculpatului, în care solicită casarea deciziei adoptate și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că concluzia despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul avocatului Violeta Gașițoi, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 8 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul dat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de

la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 aprilie 2015, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 07 mai 2015, fapt realizat la această dată și consemnat în respectivul proces - verbal, în prezența inculpatului și a avocatului Violeta Gașiței (*v. III, f.d. 189-195*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 07 mai 2015, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 08 iunie 2014.

Totodată, potrivit ștampilei de pe recursul ordinar „*suplimentar*” al avocatului Olga Lozovanu, acesta a fost depus și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 04 august 2015, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. IV, f.d. 41 - 50, pct. 8.2 din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi repus, prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar suplimentar al avocatului Olga Lozovanu este declarat peste termen, el urmează a fi declarat inadmisibil.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport circumstanțele invocate în recursurile ordinare ale avocaților Violeta Gașiței și Inga Scurtu, în care nici nu se conțin referiri la concrete și clar definite erori de drept (*pct. 8 și 8.1 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de

apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Albouz Basel și Gamurari Anatolie, martorilor Gadjamova Elmira și Sochircă Sergiu, contractul de investiții nr. 08/05 din 28.05.2009, raportul de expertiză nr. 137 din 21.09.2009, raportul de expertiză nr. 147 din 08.10.2009, procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Albouz Basel și inculpat, recipisele eliberate de inculpat lui Sochircă Sergiu din 05.05.2009 și 01.06.2009 pentru suma de 1500 euro, recipisele eliberate de inculpat lui Gamurari Anatolie din 05.06.2009 și 10.06.2009 pentru suma de 2000 euro, recipisa eliberată de Gamurari Anatolie din 16.02.2012 pentru primirea de la inculpat a sumei de 2000 euro, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, citite și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată (*vol. 3, f.d. 189, 198, pct. 7 din decizie*). Asupra acestor procese-verbale nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiilor din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile inserate în aceste acte procedurale sunt prezumate a fi veridice.

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 8, 8.1. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de avocații Violeta Gașițoi și Inga Scurtu, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare ale avocaților Violeta Gașițoi și Inga Scurtu sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursurile ordinare ale avocaților Violeta Gașițoi și Inga Scurtu sunt vădit neîntemeiate, ele la fel urmează a fi declarate inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 2) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Violeta Gașiței și Inga Scurtu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, în privința inculpatului Major Vladislav Valeri, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Olga Lozovanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2015, în privința inculpatului Major Vladislav Valeri, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco